

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kanta Tamás ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Ovárdics János jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Bíróságon 6.K.26.212/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. január 22-én kelt 6.K.26.212/2008/13. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 6.K.26.212/2008/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2001-2005 évekre személyi jövedelemadó adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le, ennek eredményeként összesen 48.769.632 Ft adókülönbözetet állapított meg, amely adóhiánynak minősült. Az adóhiány után 24.384.816 Ft adóbírságot szabott ki és 23.190.197 Ft késedelmi pótlékot állapított meg. Az adóhatóság vizsgálta a felperes bevallásaiban szereplő összegeket, és a kiadásra fordított összegeket, illetve vizsgálta a felperes által megjelölt egyéb jövedelmek hitelt érdemlő igazolását, és ennek alapján becslési eljárást alkalmazva állapította meg a felperest terhelő adókülönbözetet.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 1959634896 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta kifejtve, hogy a becslésre az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 109. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállása miatt került sor.

A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását kérte azzal, hogy adóhiány, adókülönbözet nem áll fenn. Álláspontja szerint megfelelően igazolta kiadásait.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában a tényállás tisztázásával és a bizonyítékok értékelésével kapcsolatban hivatkozott az Art. 97. § (4)-(6) bekezdéseire, a becslési eljárással kapcsolatban az Art. 108. § (1) és (5) bekezdéseire, a 109. § (1) és (3) bekezdéseire. Kifejtette, az adóhatóság határozatában levezetésre került, hogy az adózónak milyen bizonyítható forrás nélküli kiadásai, vagyongyarapodása volt a vizsgált időszakban. A táblázatba foglalt kiadások és bevételek alapján megállapítható volt, hogy az adózó kiadásai jelentős mértékben meghaladták az adózott, illetőleg igazoltan megszerzett adómentes bevételeit a vizsgált időszakban. Kimutatható volt, hogy befektetései jelentősen meghaladták jövedelmét, e körben utalt tagi hitelekre, ingatlan és gépkocsi vásárlásokra.

A felperesi adózó ugyanakkor sem az adóigazgatási eljárásban, sem a bírósági eljárásban hitelt érdemlő adatokkal nem tudta igazolni a feltárt vagyongyarapodás alapját képező összeg törvényes, adózott, illetve jogszerűen adómentes forrásból származását. A felperes 3 millió forint megtakarításra vonatkozó állításait dokumentummal, irattal, bankszámla-kivonattal nem tudta igazolni, valamint a néhai nagyapja tulajdonát képező régi könyvek értékesítésből származó jövedelmét sem. Az I. M. svájci állampolgártól kapott 300.000 CHF kölcsön vonatkozásában tanúk sem a szerződés aláírásakor, sem a pénz átadásakor nem voltak jelen, a felperes a vámhivatalnál fizetőeszköz behozataláról nem tett bejelentést.

A felperesi adózó nem nyilatkozott és nem igazolta, hogy a vizsgálat alá volt időszakban, az egyes években hogyan alakultak megélhetésével, létfenntartásával kapcsolatos kiadásai. Az első fokú bíróság utalt arra is, hogy a felperesnek valóban nem kötelessége bizonyos okiratok megőrzése, abban az esetben azonban, ha a felperes ezen okiratok alapján kíván bizonyítani, érdekkörébe tartozik az általa hivatkozott okiratok megőrzése és bemutatása.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését azzal, hogy az adóhatóság nem bizonyította a becslési eljárás jogalapját, bizonyítékait nem fogadta el, eljárása az Alkotmánnyal, valamint a polgári és közigazgatási jog alapelveivel ellentétes. Fenntartotta álláspontját, hogy megfelelően igazolta kiadásai fedezetét.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Amennyiben az adózó vagyongyarapodásával, az életvitelére fordított kiadásaival nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóságnak az adó alapját becsléssel kell megállapítania. Az Art. 97. § (4) és (6) bekezdése szerinti, általános szabályokhoz képest az Art. 108. §-a és a 109. § (1)-(3) bekezdései speciális szabályokat rögzítenek. A becslési eljárás során ugyanis az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy a becslés jogalapja fennállt és annak módszere is jogszerű volt. A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést pedig az adózó igazolhatja hitelt érdemlő adatokkal.

A megyei bíróság iratszerűen és helytálló következtetéssel állapította meg, hogy a becslés jogalapja az alperesi határozatban és a jogerős ítéletben részletezett okoknál fogva fennállt, és annak módszere is jogszerű volt. Helytálló jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre is, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés igazolása az adózó lehetősége, de e körben csak hitelt érdemlő adatok fogadhatók el. Hitelt érdemlőnek pedig az az adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma kellően alátámasztott, tartalmánál, jellegénél fogva alkalmas a vele igazolni kívánt konkrét tény alátámasztására.

A felperes által hivatkozott megtakarítással kapcsolatban az alperes az elévülési időszakot megelőző időszakra vizsgálatot egyébként nem folytathatott le, e körben a felperes által elért bizonyítékokat, és saját nyilvántartását tudta értékelheti. Ez utóbbi kötelezettségének pedig az alperes - ahogyan azt a megyei bíróság megállapította - teljes körűen eleget tett.

A felperest - a vizsgált időszakot megelőző időszakra nézve - bizonylat megőrzési kötelezettség már valóban nem terhelte, ugyanakkor az ő érdekkörébe tartozott a megtakarításra, nagyapai könyvgyűjtemény eladására vonatkozó okiratok bemutatása, az összecszerűség bizonyítása.

A svájci kölcsönnel kapcsolatban is részletes indokolást tartalmaz az alperesi és első fokú bírósági határozat. A rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek. A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt (Pp. 275. § (1) bekezdése, BH 2002.29.).

A jogerős ítélet tényállása kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az iratellenes, vagy téves, okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes tényeket vagy ténybeli

következtetéseket rögzít (BH 1994. 622. és 639.). Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség (BH 1994. 639., BH 1998.401.).

A jogerős ítélet teljes körűen megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítéletben megállapított tényállás nem jogszabálysértő, nem tartalmaz téves ténybeli és jogkövetkeztetéseket sem. A bizonyítási szabályokat tévesen értelmező és tartalma szerint a bizonyítékok felülmérlegelésére irányuló felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság nem fogadhatta el.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2009. december 3.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró